

Szeifert Natália

[képtelen]

*ez nem egy képletes szakadék
a szélén állunk nem szédülünk
a nap magasan van és a mély
elképzелhetetlenül mélyen*

*idáig lehet hallani a zenét
a legszélső házból szűrődik
ki mozart patetikusán vállon
veregetjük egymást*

*meggondolom és nem löklek
előrefelé egy kicsit sem
és te sem taszítasz rajtam
mosoly lógázza a lábát*

*itt most még és örökre
kimerevedik égformát ölt
és kivárja amíg áthidalják
ezt az úrt is egy teszkovával*

[bölcshézmacsó]

*látod, mit teszel a sok betűvel
jól vizsgálod abban az
entellektüel kocsmában
minden áldott este de főleg
a csütörtök a te napod
amikor nem jön közbe
a régebb óta hanyagolt
külsejű és nagyon mély
tekintetű barátodnak mondott
barátod, akit minden alkalommal
biztosítasz a nagyrabcsülésről*

*és látod, hogy mi mindenről nem
jut eszedbe egy-egy fejezet
a valamelyik jegyzetedből
és részegen maszturbálsz
minden este vagy turkálsz
idegen lila lányokban
hisz fiatal vagy és hajlamos
rajtad a temérdek manír
mint a sör-tészta-panír
de apádat, na őt aztán szidod
s anyádat, ha meg nem ölted
legalább meg-megríkatod
felszámolod az ünnepeket
és felszámolódk benned
lassan, nagyon nagyon
lassan halványulva egy-egy
körön az az ősi, közhelyes öröm*

bushido

bushido

*becsukom a szemem
gyerek vagyok
becsukom a szemem
gyakorolok
becsukom a szemem
csukott vagyok
becsukom a szemem
halott vagyok*

bushido2

*a szívem fölött
a csont a kard
bennem a penge
fényesedik magzati
pózban még*

*szívem fölött
a lomha zaj
egyre csend
esedik és a nyelv
amin szól*

*nem titkos már
szívem fölött
a kard múlhat
atlan útnak vég
ét metszi és*

*szelíd mint egy
boldog gyerek
keze és úgy simít
a lapjával mintha
nem lenne éle*

tem

bushido3 (tanka)

*reggel január
télre dél jön, ősz alkony
lehull, egészül*

*és az avar lebomlik
és reggelre beépül*